

Dva pisma »Ribarstvu Jugoslavije«

Primili smo dva pisma, koja bismo označili kao »Kritiku i odgovor«, od strane vodećih drugova u našoj socijalističkoj ribarskoj prijadi. Iako se tu radi o objašnjavanju izvjesnih naoko oprečnih momenata, to smo čvrsto uvjereni, da je osnovni motiv i cilj raščišćavanje činjeničnog stanja i to u duhu zajedničkih interesa naše privrede, koja je danas, u socijalističkom društvu, u pravom smislu riječi narodna privreda.

Ovo će objašnjenje doprinijeti tome, da se u dodirnutim važnim pitanjima nade onaj zajednički nazivnik, na kome treba da se kreću sve naše misli i rad: a to je napredak svih grana naše planske socijalističke privrede.

Uredništvo

UREDNIŠTVU »RIBARSTVA JUGOSLAVIJE«
ZAGREB

Pojedini pasusi u nekojim člancima zadnjeg broja »Ribarstva Jugoslavije«, kao i njihov opšti ton u odnosu na ovo ribarstvo, prisiljavaju me da Vam uputim ovih nekoliko redaka s molbom da im poklonite pažnju i uvrstite njih u naredni broj.

1. U uvodnom članku »Organizacija ribolova na otvorenim vodama N. R. Hrvatske« nije uopšte uzeto u obzir ribarstvo Saveznog dobra Belje i ako ono svojim većim delom leži na teritoriji NRH. Možda piscu članka nije izgledalo prikladno da ističući aktivnost preduzeća »Saran« pomene organizaciju i rad na ovom ribarstvu, ali je time prinos ribe na otvorenim nizinskim vodama NRH u 1948. — na sreću samo brojčano — uskratio za punih 800 tona, koliko iznosi ulov ribe u prošloj godini na vodama Saveznog dobra Belje koje leže na teritoriji NRH.

2. Na početku članka »Briga za novi ribljji naraštaj«, koji takođe posvećen pohvalnom radu preduzeća »Saran«, kaže se: *Već je na drugom mjestu u ovom listu bilo spomenuto, da se prilikom lova po ribarima u Baranji bez prave potrebe lovi riba...*

Ne znam na šta se sa ovim mislio, niti mi je poznato o čemu je sličnom bilo reći »na drugom mjestu u ovom listu«, ali mi je novo da ima negde ribara koji love ribu bez potrebe, razume se u koliko nije reč o blaziranim inostranim bogatašima. Ako se mislio na lov ribe ispod propisane ili u vreme lovostaje, onda su to određeni zakonski prekršaji, koji se mogu suzbijati samo konkretnim ukazivanjem na njih, a ne ovako nejasnim uopštavanjem, koje pogoduje baš onima koji se greše o zakonske propise.

U daljem tekstu ovog članka, kritikujući neaktivnost članova ribarskih zadruga u spašavanju ribljeg mlađa po izolovanim barama, koji su za to imali dosta vremena, kaže se: » — pogotovo beljski ribari koji su mesecima mirovali... «

Beljski ribari su stalno plaćeni službenici i kao takvi oni su obavezni da rade kao i ostali radnici i službenici državnih privrednih preduzeća. Oni ne samo da nisu mesecima mirovali, nego pojedine brigade nisu mesecima koristile ni nedeljni odmor. Blagodareći takvoj njihovoj aktivnosti i povoljnom vodostaju, prosečan uhvat na tim terenima po jednom ribaru u prošloj godini iznosi 17.962 kg ribe — rezultat sa kojim bi se moglo ponositi i najbolje ribarske brigade iz oblasti srednjih tokova velikih reka SSSR-a.

Spasavanje ribljeg mlađa na ovom ribarstvu sprovodi se organizovano i energično, bilo njegovim masovnim nošenjem sa ugroženih mesta, što je obaveza za sve naše ribare, bilo zadržavanjem vode putem privremenih pregradivanja pojedinih odvođnih rukavaca. U tom pogledu postignuti su naročito u prošloj godini, od kada se prešlo na brigadni sistem, značajni rezultati.

Vode Saveznog dobra Belje obiluju sada sa ribljim mlađem, te u koliko se njih tiče, kao i dobrog dela ostatih voda za koje ovo ribarstvo ima značaj ogromnog prirodnog mrestilišta, nema nikakva osnova za mračne perspektive »da uskoro u vodama neće biti više ni ribljeg repa.«

3. U članku »Nezgodan prevoz ribe u ljetu«, u kome se isto tako pohvalno piše o preduzeću »Saran«, tvrdi se, između ostalog, da je Ribarska centrala Saveznog dobra Belje »izdala nalog da se sva riba, ulovljena u beljskim vodama, imade otpremiti u Apatin, makar je ribarska stanica u Belju udaljena od Osijeka svega četiri kilometra, pa je doprema ribe — u koliko je ova i dolazila u Osijek — isla na svoje odredište daleko zaobilaznim putem.«

Ne znam od kuda je pisac članka došao do ove besmislice, ali je činjenica, da je sva riba koja je u prošloj godini, kako po planskoj raspodeli tako i iz vanplanskih kontingenata, isporučena sa ovog ribarstva preduzeću »Saran« u Osijeku kao i ona riba koja je preko njega isporučivana (oko 100 tona) preuzimana na našoj ribarskoj stanicici Hulovo, koja je vodenim putem najbliža Osijeku i kao takva najpogodnija za transport sveže ribe u tom pravcu.

Karakteristično je da se u ovim napisima, u kojima se pohvalno govori o radu preduzeća »Saran« u Osijeku, u nekoj čudnoj saglasnosti nepovoljno dotiče rad Ribarske centrale u Apatinu. Ali, bilo da se ovo ribarstvo ignorira bilo da se neopravdano i bez ikakva stvarna osnova kritikuje, — to neće izmeniti činjenicu da je ono, i pored toga što je po oslobođenju zatećeno u posve dezorganizovanom stanju, dalo narodnoj ishrani oko 300 vagona ribe i državnoj kasi preko 25 miliona čista prihoda, da nije za njegovu obnovu utrošen i jedan dinar iz drugih državnih sredstava. Ljudi koji su tome doprineli iskreno bi se radovali kad bi čuli slične konkretne rezultate i iz delokruga preduzeća koje pisci pomenutih članaka tako usrdno hvale.

Smrt fašizmu — sloboda narodu!

Apatin, 11. IV. 1949.

Miodrag Borisavljević
upravnik Ribarske centrale SD Belje.

UREDNIŠTVU LISTA »RIBARSTVO JUGOSLAVIJE«

Imao sam prilike, da članak druga Miodraga Borisavljevića, upravnika ribarske centrale SD Belje, pročitam prije nego što je ušao u list, pa Vas molim, da istini za volju, odštampate u istom broju ovo nekoliko riječi, kao odgovor na netačne tvrdnje i na čudan i nezdrav ton u članku spomenutog druga.

Prije svega želim da izpoznam druga Borisavljevića s razlozima, zbog kojih u svom članku »Organizacija ribolova na otvorenim vodama NR Hrvatske« nisam spomenuo S. D. Belje »ističući aktivnost preduzeća »Saran«. To sam učinio iz dva razloga:

1. Zato što sam u tom članku pisao o onoj organizaciji, koja je provedena unutar kompetencija Ministarstva ribarstva N. R. H., odnosno Glavne direkcije za slatkvodno ribarstvo, i

2. zato, što o rezultatima ribolova na području SD Belje nisam imao nikakovih službenih podataka.

Mogu ovdje da napomenem, da je prošle jeseni, na jednom sastanku u Ministarstvu poljoprivrede FNRJ u Beogradu jedan od rukovodilaca SD Belje iznio rezultate, koji se uvelike razlikuju od podataka, koje sada iznosi drug Borisavljević, a koji tada još nisu bili definitivni.

Čudan je ton druga Borisavljevića, naročito u prvom pasusu njegova članka. Neprikrivena ironija kad govori o isticanju aktivnosti preduzeća »Šaran« nije uobičajena u socijalističkom društvu i socijalističkoj štampi, pogotovo ne kad se govori o sestrinskom preduzeću socijalističkog sektora. Ja sam aktivnost preduzeća »Šaran« — Osijek istaknuo jer je ona postojala i postoji i to je preduzeće po rezultatima svog rada u svemu zaslužilo, da se njegov rad i aktivnost istakne i pohvali. Ili možda drug Borisavljević može dokazati protivno?

Svakog sina naše socijalističke domovine veseli svaki uspjeh, koji naša Partija i naša narodna vlast postiže na polju izgradnje socijalizma. To čudniji je stav druga Bo-

risavljevića prema uspjesima preduzeća »Šaran« Osijek: prema isticanju tih uspjeha.

O drugom dijelu članka nisam pozvan niti ovlašten da pišem, nego to prepustam piscima napadnutih članaka.

Hoću samo da istaknem slijedeće: niti meni, a niti ikome drugome ne pada niti na kraj pameti da ignoriramo uspjhe i značaj ribarstva SD Belje, kako to drug Borisavljević pokušava meni imputirati u svom članku. Na protiv je istina, da niti ja, niti itko drugi u Ministarstvu ribarstva N. R. H. ne raspolaže provjerjenim podacima o radu i uspjesima ribarstva SD Belje.

Zašto drug Borisavljević predbacuje nama, što ne pišemo o tom radu i uspjesima ribarstva SD Belje? Ne misli li on, da bi to bila prvenstveno njegova dužnost? A dosada »Ribarstvo Jugoslavije« nije od druga Borisavljevića primilo nijedan članak o tome.

Mišljenja sam, da bi drug Borisavljević učinio mnogo veću uslugu ribarstvu SD Belje i slatkvodnom ribarstvu Jugoslavije uopće, da je umjesto ovakovih nezdravih i nama stranih polemika, napisao opširan članak o organizaciji rada, o uspjesima, o problemima, o rezultatima postignutim na ribarstvu SD Belje. Tim bi i naša javnost i naši stručnjaci dobili mnogo jasniju sliku i podatke o radu Ribarske centrale SD Belja i o postignutim rezultatima.

Zlatko Livojević

Ministarstvo ribarstva NRH sklopilo je socijalistički ugovor o takmičenju

Važan događaj u radu Ministarstva NRH predstavlja svečani sastanak članova Sindikalne podružnice ovoga Ministarstva sa članovima Sindikalne podružnice Komiteta za vanjsku trgovinu, održan 20. IV. o. g. Taj je sastanak priređen radi sklapanja i potpisivanja socijalističkog ugovora o takmičenju.

U domu kulture »Otokar Keršovani« (Fijanova 6) sastali su se oba kolektiva, da svečano stupe u međusobno socijalističko takmičenje. Drug Markoč, sekretar Partijske organizacije u Komitetu, održao je referat o sadržaju i značenju takmičenja. Nakon njega uzeo je riječ predsjednik sindikalne podružnice Komiteta za vanjsku trgovinu, koji je pročitao plan takmičenja. Poslije njega je govorio drug Ivičević, sekretar Partijske organizacije u Ministarstvu ribarstva. Drug Ivičević govorio je o zadaćama, s kojima je ovo takmičenje skopčano za kolektiv Ministarstva ribarstva i njegovih ustanova, te je pozvao drugove toga kolektiva na što jače i uspješnije zalaganje, kako bi na svršetku takmičenja postigli što bolje rezultate.

Daljnji govornici dotakli su se i drugih općih pitanja rača naših drugova, ne samo u vlastitom kolektivu nego i u narodnoj zajednici, naročito na polju javnih radova, rizikulture, kampanje za štednju i drugih problema.

Mnogobrojni sakupljeni drugovi pratili su izlaganja pojedinih govornika jakim odobravanjem.

Na kraju prirede pročitao je drug Petar Rastović, sekretar Ministarstva ribarstva NRH, tekst ugovora, ko-

jega su drugovi jednoglasno primili. Svečani čin potpisivanja izvršen je od oba sekretara Partije i oba predsjednika sindikalnih podružnica, koje su time stupile u takmičenje. Drug Ivičević uzeo je ponovno riječ, da uputi drugovima iz Ministarstva ribarstva i njegovih ustanova apel na skrajnji napor, kako bi u samom takmičenju odnijeli pobjedu.

Sa svečanog sastanka upućeni su po jednoglasnom zaključku sakupljenih drugova pozdravni telegrami drugu Titu, CK KPJ, drugu Dr. Bakariću i Centralnom Odboru Jedinstvenih Sindikata Jugoslavije.

K. — M.

PREDAVANJE DRUGA NAČELNIKA GAMULINA

Načelnik Planskog odjela Ministarstva ribarstva NRH drug Martin Gamulin održao je 22. IV. o. g. na Centralnom Narodnom Sveučilištu u Zagrebu predavanje o morskom ribarstvu Jugoslavije.

Brojni auditorij slušao je velikim zanimanjem predavačev izvrstan prikaz historijata opće-nacionalnog i specijalnog privrednog, napose ribarsko-privrednog razvijenja našeg Jadrana, pri čemu se drug Gamulin opširnije osvrnuo i na Narodno-oslobodilačku borbu našeg naroda onih krajeva.

O samom predavanju izvijestit ćemo naše čitaocu u narednom broju »R. J.«